

VEČER A NOC

Pokojně uléhám, pokojně usínám, neboť ty sám,
Hospodine, v bezpečí mi dáváš bydlet. (Ž 4,9)

651

1. Již ob - jal sou - mrak ze - mi
a ti - ché u - klid - ně - ní
ko - nej - ší v slad - ký sen,
s však mo - je srd - ce bdě - lé
na své - ho Stvo - ři - te - le
chce vzpo-me - nout, než za - jde den.

2. Již západ pohasíná / a náruč rozepíná / nad námi
vláda tmy, / však jasné světlo vnitřní / noc mění v záři
jitřní – / náš Ježíš, První, Poslední.

3. Již ztemněl obzor celý, / hvězdy se rozeskvěly / ve výši
nad námi. / Kéž moje poblouzení / ve světla jas promění /
Pán, až svou ruku podá mi.

4. Již svoji práci denní / a všechno lopocení / pro dnešek odkládám, / však brzo přijde chvíle, / kdy v dobrém i zlém díle / mi skončit rozkáže můj Pán.

5. Svá křídla lásky věrné, / milosti nepřeberné / rozprostří nade mnou, / ať dítě tvoje spící, / každý den chybuující, / smí usnout pod tvou ochranou.

T: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Miloslav

Hájek, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Innsbruck, ich muss dich lassen / Heinrich Isaac / Ein auzszug

[...] Teutscher Liedlein, 1539 / Ein ander new Opus Geistlicher

Deutscher Lieder, 1605 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

652

1. Prá - ci den - ní vy - ko - na - vše
a kno - ci se při - blí - ži - vše,
o - brať - me své zře - ní vzhů - ru
k nebe - ské - ho Krá - le trů - nu,

2. vděčně jemu děkující, / že jeho svatá pravice / duše i těla našeho / chránila mocně od zlého.

3. Síly v pracích přidávala, / boje vésti pomáhala, / přivedla v dobrém svědomí / až dne toho do skončení.

4. Znajíce své ubohosti, / žádejme jeho milosti, / nedostatků doplnění / i vin našich odpuštění.

5. Odežen noční přeludy, / nedopouštěj hříchy, bludy, /
dej svatě odpočívati, / zítřka s potěšením vstáti.

T: Jan Blahoslav, Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
M: Písně chval Božských, 1561

653

1. Slun - ce za ho - ru za - pa - dá,
noc mo - cí tem - nou k nám pa - dá,
Kris - te, svět - lo, rač sví - ti - ti,
nedej v temno - stech blou - di - ti.

2. Bohu děkujme před svým snem, / že provázel nás
tímto dnem, / chránil všech nebezpečností / ze svého
milosrdenství.

3. Odpusť, v čem jsme pobloudili, / před tebou samým
hřešili, / nedej v tom duši zahynout, / dej v naději
odpočinout.

T: Nikolaus Herman, Die Sontags Evangelia, 1560 / Kancionál, 1620 /
Zdeněk Trtík, Zpěvník Církve československé, 1957 / 2018
M: Geistliche und weltliche deutsche Geseng, 1566 /
Kancionál český, 1576 / Kancionál, 1620

654

1. Pod - ve - čer tvá če - lád - ka,
 co k sle - pi - ci ku - řát - ka, k ochra - ně tvé
 hle - dí - me, la - ska - vý Ho - spo - di - ne.

2. Že jsi ráčil z milosti / zdraví dáti stálosti / tento dnešní
 celý den, / budiž z toho veleben.

T: Kancionál, 1601 / Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Zpěvník
 Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979

M: Kancionál český, 1576 / Kancionál český, 1683 /
 Evanjelický kancionál, 1889 / 2018

*Laskavý a věrný Bože,
 oči se mi klíží únavou.
 Prosím, shlédni na mě a na všechno, o co jsem se snažil,
 na to, co se mi podařilo, i na to, co se mi nepovedlo.
 Nehleď na mé chyby, ale na mě, prosím.
 Děkuji ti, že mě máš rád.
 Prosím, opatruj všechny, kteří jsou mi blízcí,
 ale i ty, kterým jsem vzdálen.
 Posiluj nemocné a potěšuj smutné.
 Všem žehnej a všechny si veď k sobě.*

655

1. Ve - čer - ní když zvo - ny zně - jí,
jak mno - há zas do - bro - di - ní

du - še mo - je, — pa - ma - tuj,
pro - ká - zal ti — Je - žíš tvůj.

Ref. Ha - le - lu - ja, k chvá - le Pá - ně zvuč - te

ne - be - sa i zem, ve - leb jej i

ty, má du - še, po - korným svým o - hlasem.

2. Večerní když rostou stíny, na vlast světla pamatuj, /
kde již slunce nezachází, slunce spásy, Ježíš tvůj. Ref.
3. Večerní když sbohem dáváš, na Přítele pamatuj, /
jenž je s tebou vždy a všude bez proměny, Ježíš tvůj. Ref.
4. Večerní když hvězda vzplane, na den nový pamatuj, /
k němuž brzo povolá tě hvězda jitřní, Ježíš tvůj. Ref.

†: Ludvík Bohumil Kašpar, Písně cestou života, 1890 / Evangelický zpěvník, 1979
 †: podle nápěvu tradiční ruské písně John Andrew Stevenson, A Selection
 of Popular National Airs, 1818 / Písně cestou života, 1890

656

1. Stůj při mně, stůj, když na zem pa-dá stín.

Když houstnou tmy, buď, Pa-ne, strážcem mým.

Když kla-me svět a se-lže pří-tel můj,

zá - ští - to bezmocných, ty při mně stůj!

2. Je život pták, jenž rychle mizí v dál. / Na radost pláč –
a slávu střídá žal / a chřadne vše, kam sahá obzor můj. /
Ty, jenž se neměníš, i při mně stůj!

3. Ne záblesk jen a slůvko prchavé, / já toužím víc:
po přítomnosti tvé. / Smět s tebou žít a učedník být tvůj, /
ty věčně přítomný, vždy při mně stůj!

4. Půjď v lásce své, ne jako mocný král, / a zdraví dej,
kde žal i slzy vzal, / a srdce měj pro tichý povzdech můj: /
příteli hříšníků, i při mně stůj!

5. Tys v mládí mém dal úsměv očím mým, / já jsem ti
splácel pouhým vzdorem svým. / Když jsem se ztrácel,
tys byl věrně můj. / I při mém skončení ty při mně stůj!

τ: Henry Francis Lyte, Remains, 1850 / Adrian Mikolášek, Evangelický zpěvník, 1979
M+S: William Henry Monk, Hymns Ancient and Modern, 1861

Tvé je světlo dne, Pane.

Tvá je temnota noci.

Život i smrt máš ve svých rukách.

Tví jsme také my a modlíme se k tobě.

Pane, ty jsi nás stvořil a naše srdce jsou neklidná,
dokud nenaleznou pokoj u tebe.

Nech nás odpočívat ve svém pokoji

a probuď nás ráno, abychom tě mohli chválit.

657

658

1. Už mi o - čí tí - ží sen
 a já spát jdu u - na - ven.
 Buď mou věr-nou strá - ží sám,
 Ot - če, pro - ti noč - ním tmám,
 Ot - če, pro - ti noč - ním tmám.

2. Na zlé, co jsem udělal, / nevzpomínej, Pane, dál. /
 Pro Ježíše, jeho kříž, / |: všechno v dobré obrátíš. :|

3. A ty, které mám tak rád, / rač mi, Pane, zachovat. /
 Nad svým světem lítost měj. / |: Všechněm lidem
 pomáhej. :|

4. Srdcím nešťastným dej klid, / smutné, ty rač potěšit. /
 Pane Bože, tvoje moc / |: dej nám všechněm dobrou noc. :|

t: Luise Hensel, Geistlicher Blumenstrauß, 1829 /

Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

m: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

659

1. Den has - ne, slun - ce níž__ se sklá - ní

a tma - vá noc__ k nám při - šla blíž.

Tys, Bo - že, vy - slech pí - sně ran - ní,

i ve - čer na - ši chvá - lu slyš.

2. Díky, že se dál zem točí s námi, / spát můžeme teď
klidně jít. / Ač ztichne náš hlas, bez ustání / vždy
chvalozpěv ti bude znít.

3. Když náš den končí, jinde v dáli / zem probouzí už slunce svít / a jiní lidé tě zas chválí, / že ve tvém světle můžou žít.

4. Tak po vší zemi církev hlásá, / jak jsou tvé skutky úžasné, / nám víc než slunce září spása / a ta již nikdy nezhasne.

5. Čas odvane pryč mocné krále / i říše mizí jako sen, / však království tvé roste dále / a nám všem vzejde nový den.

T: John Ellerton, Church Hymns, [1871] / Jiří Tengler

M: Clement Cotterill Scholefield, Church Hymns with Tunes, 1874

S: Clement Cotterill Scholefield, Church Hymns with Tunes, 1874 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

660

1. Když soumrak zhá - ší svět-lo, noc se
blí - ží, _____ ruch všed-ních dnů se
ve tmě rozplý - vá, _____ čím dál tím víc jen
k to-bě, Pa - ne, vzhlížím, _____ mých ji - stot
zrád - ných kvapem u - bý - vá, _____ čím dál tím

víc jen k to-bě, Pa - ne, vzhlížím, _____
mých ji-stot zrád - ných kvapem u - bý - vá.

2. Nebýt tvých ran, svět byl by jenom zdání, / voňavý kouř, co s větrem uplývá, / |: nebýt tvých ran a tvého zmrtvýchvstání, / byl by náš den jen jízda bláznivá. :|

3. Měls, Pane, sílu nenechat se zalknout /tím hořkým proudem zvyku, strachu, lží, / |: záblesk tvé slávy prosvítil tmou matnou / a dal nám příslib, výhled nadějný. :|

†: Jaromír Plíšek, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018
 †: Jean Sibelius, Finlandia, 1905 / The Church Hymnary, 1927 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

661
1. V ten - to ny - ní ve - čer - ní čas,
po - dě - kuj Bo - hu kaž - dý z nás

2. za všeliká dobrodiní, / kteráž nám nehodným činí.

3. Rci: Buď tobě věčná chvála, / čest a sláva neskonalá.

4. Tak v pokoji odpočineš, / k Pánu Bohu se přivineš,

5. neb pravé odpočinutí / jen v Bohu lze naléznúti.

†: Kancionál český, 1683 / Národní písně moravské, 1901
 †: tradiční slovácký nářev / Národní písně moravské, 1901

662

1. Slun - ce has - ne, kon - čí__ den,
Pán Bůh ať je_____ ve - le - ben.
Svět - lem, tmou, svět - lem, tmou
pro - vá - zí nás lá - skou svou.

2. Pane Kriste Ježíši, / Beránku ty nejtišší, / v síle své,
v síle své / potěš srdce bázlivé.

3. Probuď radost slovem svým, / dodej síly bezradným, /
Otče náš, Otče náš, / který zemi v péči máš.

4. Požehnej nám z výsosti, / zůstaň při nás milostí, /
každý den, každý den / buď nám, Pane, přítomen.

τ: Jiří Pejla, Zlínské sboropění, 2014

м: *Deschide ușa, creștine*, tradiční rumunský nápěv z Maramurešu /
podle Ștefana Hrușcy Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

663

1. Už na lo - že li - ha - my,
k to - bě, Bo - že, vo - la - my: Bo - že
naš, to - bě se po - ru - ča - my.

2. Opatruj nas tej noci, / nědaj zlemu tej moci, / Bože
naš, / rač nam byt napomocny.

3. Odvrať od nas všeko zle, / myšlenky něpochtive, / Bože
naš, / tobě se poručamy.

t: tradiční lašský text / Moravské národní písně, 1860

m: tradiční lašský nápěv / Moravské národní písně, 1860 / Zlínské sboropění, 2014

664

kánon

1. Den skončil, půjdem spát. Jen jed - nu pro - sbu
2. má - me: Pa - ne, zů - staň s ná - mi ce - lou noc.
3.

t: L 24,29 / podle Ireny Škeříkové

m: *Herr, bleibe bei uns*, Albert Thate, Mein Lied, 1938 / 2018

© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

665

Zů - staň s ná - mi, ó Pa - ne náš,
Bleib mit dei - ner Gna - de bei uns,

sklá - ní se den. Jen zů - staň s ná - mi,
Herr Je - su Christ. Ach, bleib mit dei - ner

ať svět - lo tvé v tmách na - šich sví - tí.
Gna - de bei uns, Du treu - er Gott.

τ: Zpěvy z Taizé, 1990 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003

M+s: Jacques Berthier, Songs and Prayers from Taizé, 1991

666

1. Skon - čil — den a při - jde noc,
 ce - lý svět jde spát. I nad ná - mi
 Bo - ží — moc na strá - ži chce stát.

2. Jeden bdí a nese vše, / co nás trápí, sám. / Ve dne v noci,
 v samotě / pomoc dává nám.

3. Kriste, světlo života, / vyslyš prosbu mou: / dej mi tvoje
 dobrota / teď noc pokojnou.

4. Když tvá věrnost zůstává, / smím být svoboděn. / Věřím,
 že noc laskavá / přejde v nový den.

τ: Rudolf Alexander Schröder, *Das junge Lied*, 1949 /

Luděk Rejchrt, *Buď tobě sláva*, 1981 / 2018

м: Luděk Rejchrt, *Buď tobě sláva*, 1981

© Suhrkamp Verlag Berlin und Frankfurt am Main 1952.

Alle Rechte bei und vorbehalten durch Suhrkamp Verlag Berlin.

667

Ref. Zůstaň s ná-mi, Pa-ne, když se stmí-vá,

zůstaň s ná-mi, den se na-chý - lil.

Zůstaň s ná-mi, už se při-poz - dí - vá,

zůstaň s ná-mi, když u - bý - vá sil.

1. Nad bás-li-vou du - ší a nad slabým tě-lem

sli-tuj se, Pa-ne, lačným chléb svůj dej,

u své-ho sto-lu teď buď nám ho-sti - te-lem

a v prázdny ka-lich no-vé ví-novlej. Ref.

2. Otvírej oči, které nevidí tě, / nevidí pravdu, znají jenom klam. / Důvěru probud' v nás, jakou mívá dítě, / promluv k nám, Pane, řekni: „Pokoj vám.“ *Ref.*

3. Do svých ran vlož ruce skleslé pochybností, / zrno v zem vsáté zas nám připomeň, / pozvání k slávě tvé, bílé roucho hostí, / čas, který chystá přebohatou žeň. *Ref.*

т: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

